บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล สำหรับนักศึกษาพยาบาล ตามแนวทฤษฎีปัญญาทางสังคมครั้งนี้ ได้ทำการทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนการทดลอง ขณะทดลอง และติดตามผล (ABF Control Group Design) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลราชบุรี จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ถูกจัดให้ดูตัวแบบ กลุ่มทดลองที่ 2 ถูกจัดให้ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมอยู่ในสภาพการเรียนการสอนตามปกติ กำหนดให้มีนักศึกษากลุ่มละ 16 คน แบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะ คือ ระยะข้อมูลเส้นฐาน 2 สัปดาห์ ระยะพัฒนาพฤติกรรม 8 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอดังนี้

1. <u>ข้อมูลบรรยายลักษณะภาพรวมของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล</u>

1.1 ข้อมูลพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในแต่ละครั้งของการสังเกต ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) แสดงเป็นกราฟ ในแผนภูมิที่ 1 และแผนภูมิที่ 2

1.2 ข้อมูลพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในแต่ละระยะของการทดลอง ของทั้ง 3 กลุ่ม (a_1, a_2, a_3) เสนอในตารางที่ 5 เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. <u>ข้อมูลทดสอบสมมติฐานการวิจัย</u>

เสนอข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลโดยแบ่งเป็นภาพรวมของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล และพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเสนอข้อมูลบรรยายลักษณะภาพรวมของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล

การเสนอข้อมูลเป็นกราฟค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) ในแต่ละครั้งที่สังเกตเสนอไว้ในแผนภูมิที่ 1 คำนวณค่าเฉลี่ยได้โดยรวมความถี่การเกิดพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมของนักศึกษาแต่ละคน หาค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มแล้วคูณกับน้ำหนักความสำคัญของพฤติกรรมนั้น ๆ (เสนอไว้ในตารางที่ 4) ได้ความเข้มของพฤติกรรม สุดท้ายรวมความเข้ม ทั้ง 12 พฤติกรรมเข้าด้วยกัน

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ผู้สังเกตประเมินการเกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรม วันละครั้ง คำนวณค่าเฉลี่ยความเข้มของพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่ประเมิน แล้วรวมความเข้มทั้ง 3 พฤติกรรม เสนอไว้ในแผนภูมิที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<u>แผนภูมิที่ 1</u> แสดงค่าเฉลี่ยความเข้มของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม

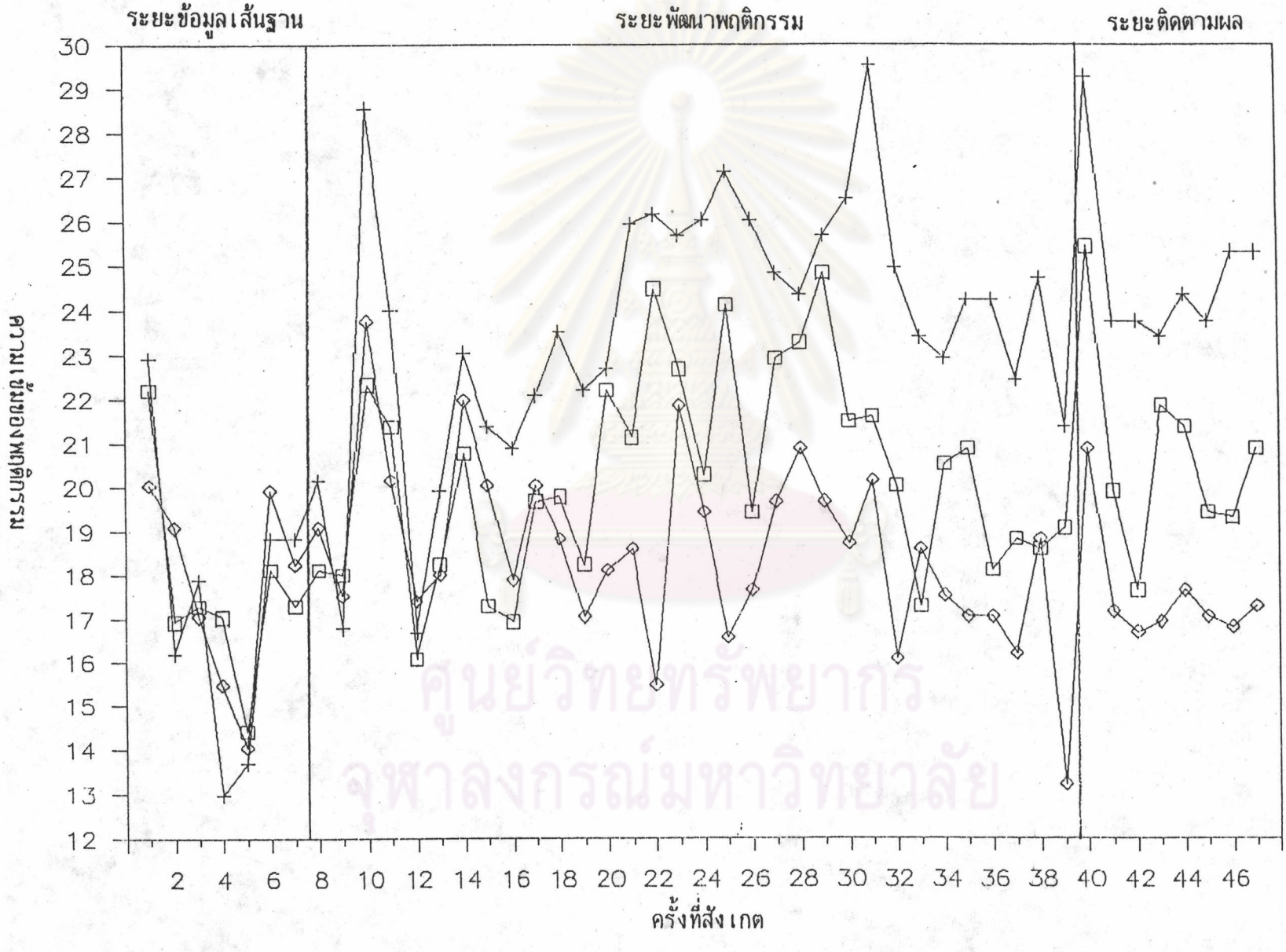

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 3 กลุ่ม ในระยะข้อมูลเส้นฐานมีความเข้มที่ใกล้เคียงกันมาก ในระยะพัฒนาพฤติกรรมความเข้มจะค่อย ๆ แตกต่างกันมากขึ้น และยังคงแตกต่างกันอยู่แม้ในระยะติดตามผล โดยกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีความเข้มมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ดูตัวแบบ ส่วนกลุ่มควบคุมมีความเข้มน้อยที่สุด และความเข้มของพฤติกรรมของกลุ่มทดลองทั้งสอง ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยความเข้มของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม

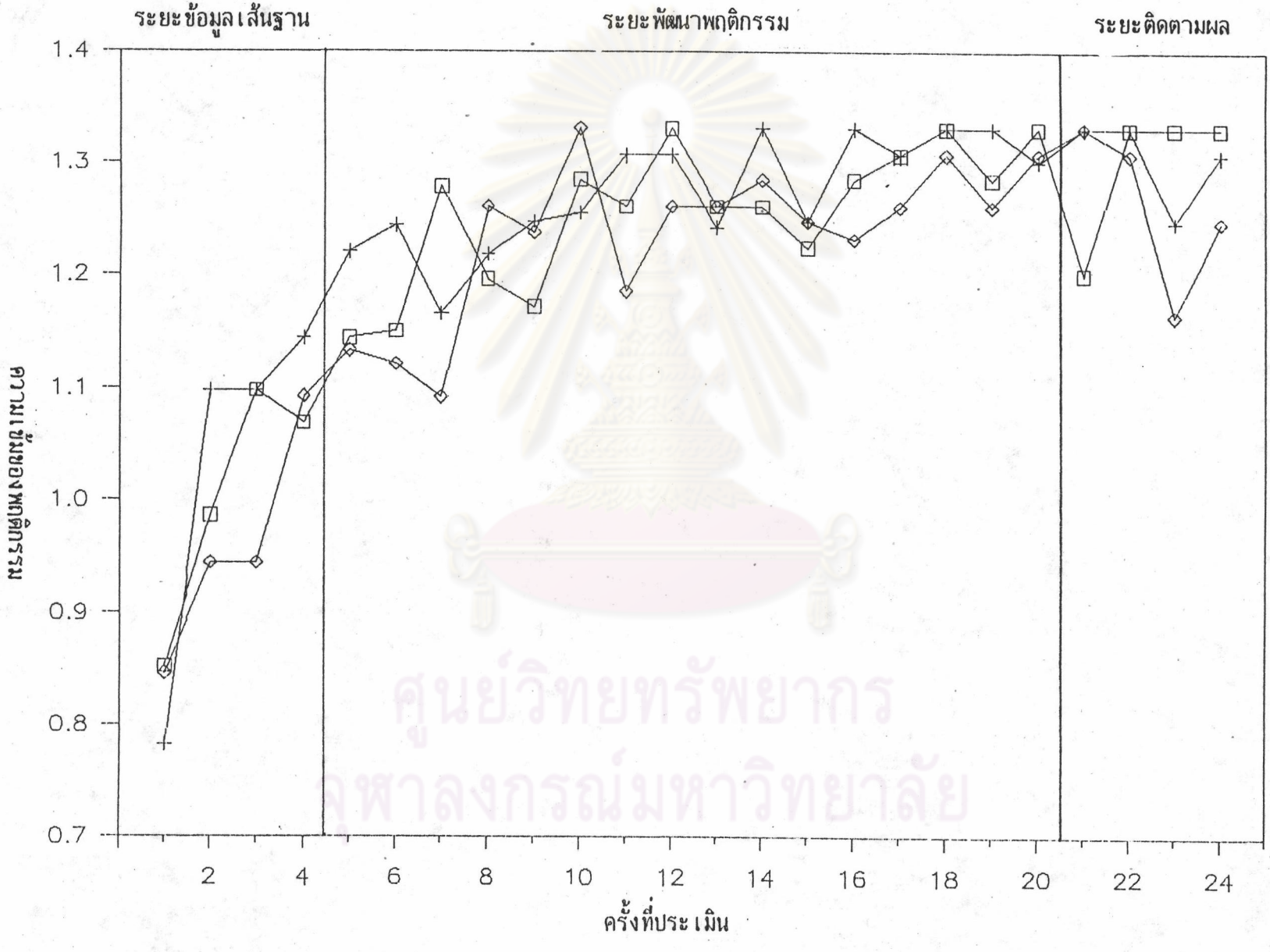

□ = กลุ่มดูตัวแบบ + = กลุ่มดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง ◇ = กลุ่มควบคุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 2 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ของกลุ่มต่าง ๆ มีความเข้มน้อยที่สุดในระยะข้อมูลเส้นฐาน และมีความเข้มเพิ่มขึ้นในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล โดยมีความเข้มของกลุ่มทดลองทั้งสองมากกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเสนอข้อมูลเป็นตาราง ในตารางที่ 5 เสนอค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละกลุ่ม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยความเข้มของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	กลุ่ม	ระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1)		ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2)		ระยะติดตามผล (b_3)	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม	a_1	17.672	6.321	20.123	5.487	20.095	9.778
	a_2	17.520	5.077	23.545	4.742	24.427	7.016
	a_3	17.937	6.913	18.480	6.121	17.204	10.536
พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม	a_1	1.001	0.219	1.257	0.052	1.299	0.086
	a_2	1.031	0.131	1.274	0.059	1.304	0.085
	a_3	0.959	0.169	1.237	0.079	1.263	0.133

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าในระยะข้อมูลเส้นฐาน ความเข้มของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ของนักศึกษาแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน แต่ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล ความเข้มของพฤติกรรมแตกต่างกัน และเพิ่มขึ้นสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน

การเสนอข้อมูลทดสอบสมมติฐานการวิจัย

นำเสนอข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยทั้ง 6 ข้อ ตามลำดับคือ

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2

สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ กับกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล สูงกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล

สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาล กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล สูงกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล

ข้อมูลเสนอไว้ในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 10 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) ในระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างผู้รับการทดลอง	**4114.896**			
กลุ่ม (A)	385.659	2	192.829	2.327
ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	3729.237	45	82.872	
ภายในผู้รับการทดลอง	**3690.714**			
ระยะ (B)	276.418	2	138.209	3.934*
A x B	252.356	4	63.089	1.796
B x ความคลาดเคลื่อนภายในกลุ่ม	3161.940	90	35.133	

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะข้อมูลเส้นฐาน ระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลแต่ละพฤติกรรม เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) ในระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม (F)
ซักถามถึงอาการ ความต้องการ หรือเรื่องทั่วไป	0.252
มองหน้าผู้ป่วยขณะฟังผู้ป่วยพูด	0.299
พยักหน้าเป็นครั้งคราวขณะฟังผู้ป่วยพูด	0.036
พูดสะท้อนความรู้สึกหรือสะท้อนความคิด	3.071
พูดให้กำลังใจหรือพูดกระตุ้นให้พยายามปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง	2.487
พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ	18.022**
พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก	4.474*
สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน	3.998*
ยิ้มขณะสนทนาหรือขณะให้การพยาบาล	0.197
ไม่รีบเร่งปฏิบัติการพยาบาล	0.584
บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล	46.965**
พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย	3.828**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 จำนวน 5 พฤติกรรม จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8 สำหรับค่าเฉลี่ยแต่ละพฤติกรรมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงไว้ในภาคผนวกตารางที่ 31

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) ในระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	ความแตกต่างรายคู่					
	ระยะพัฒนาพฤติกรรม			ระยะติดตามผล		
	$a_1 > a_3$	$a_2 > a_3$	$a_2 > a_1$	$a_1 > a_3$	$a_2 > a_3$	$a_2 > a_1$
พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ	0.065	0.341**	0.276**	0.062	0.421**	0.359**
				($a_3 > a_1$)		
พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก	0.092	0.220*	0.128	0.017	0.375**	0.392**
สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน	0.368	2.108**	1.740**	0.974	1.725	0.751
				($a_3 > a_1$)		
บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล	0.060	0.474**	0.414**	0.059	1.017**	1.076**
พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย	1.477	3.956**	2.479*	1.482	2.433	0.951

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล จำนวน 5 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลของกลุ่มที่ดูตัวแบบ และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มดูตัวแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 เกือบทุกพฤติกรรม

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล

กลุ่ม	ตำแหน่งรวมเฉลี่ย (Mean Rank)	
	ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2)	ระยะติดตามผล (b_3)
กลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)	23.66	24.69
กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)	28.19	26.03
กลุ่มควบคุม (a_3)	21.66	22.78
χ^2	1.828	0.435

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลแต่ละพฤติกรรม ระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3) ในระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (χ^2)	
	ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2)	ระยะติดตามผล (b_3)
จัดเวลาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	0.912	0.490
แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ	0.171	0.490
เวลาแวะไปเยี่ยมผู้ป่วยควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง	2.321	0.367

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลทั้ง 3 พฤติกรรม ระหว่างกลุ่มที่ดูตัวแบบ กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผล

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

1. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวมทั้งหมด (ในภาพรวม 12 พฤติกรรม กับในภาพรวม 3 พฤติกรรม) และแต่ละพฤติกรรมไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล (ตารางที่ 6, 8, 9, 10)

2. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวมทั้งหมด ไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล (ตารางที่ 6,9) แต่เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรมพบว่า มีจำนวน 5 พฤติกรรมในระยะพัฒนาพฤติกรรม สูงกว่ากลุ่มควบคุม ได้แก่ พฤติกรรมพูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล และพูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพ มีคำลงท้าย (ตารางที่ 8)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรมในระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุม จำนวน 3 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมพูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก และบอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล (ตารางที่ 8)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวมทั้งหมด ไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ดูตัวแบบ ทั้งในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล (ตารางที่ 6, 9) แต่เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลแต่ละพฤติกรรม พบว่ามีจำนวน 4 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม สูงกว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ ได้แก่ พฤติกรรมพูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล และพูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพ มีคำลงท้าย (ตารางที่ 8)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรมในระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ จำนวน 3 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมพูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก และบอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล (ตารางที่ 8)

2. **การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และ 4**

สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบจะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ข้อมูลเสนอไว้ในตารางที่ 6 และตารางที่ 11 ถึง 19 แสดงว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองแตกต่างกัน (ตารางที่ 6) จึงนำข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบไปทดสอบความแตกต่างรายคู่ ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 12 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

$\bar{X}$	b_1	b_3	b_2	r(step)	$q.95\ (r, 45)\sqrt{MSerror/n}$	$q.99\ (r, 45)\sqrt{MSerror/n}$
17.672 = b_1		2.423	2.451---	3	---------- 6.354	8.119
20.095 = b_3			0.028---	2	---------- 5.295	7.098
20.123 = b_2						

$\sqrt{MSerror/n} = \sqrt{55.2228/16} = 1.858$

r =	2	3
q.95 (r, 45) :	2.85	3.42
q.99 (r, 45) :	3.82	4.37

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม เปรียบเทียบระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1) กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2) และกลุ่มควบคุม (a_3)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	เปรียบเทียบระหว่างระยะ (F)
ซักถามถึงอาการ ความต้องการ หรือเรื่องทั่วไป	6.534**
มองหน้าผู้ป่วยขณะฟังผู้ป่วยพูด	8.880**
พยักหน้าเป็นครั้งคราวขณะฟังผู้ป่วยพูด	19.441**
พูดสะท้อนความรู้สึกหรือสะท้อนความคิด	3.588*
พูดให้กำลังใจหรือพูดกระตุ้นให้พยายามปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง	2.340
พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ	6.045**
พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก	11.714**
สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน	7.082**
ยิ้มขณะสนทนาหรือขณะให้การพยาบาล	0.991
ไม่รีบเร่งปฏิบัติการพยาบาล	1.919
บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล	9.082**
พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย	10.731**

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างระยะของการทดลอง พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 จำนวน 9 พฤติกรรม จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13 และ 21 สำหรับค่าเฉลี่ยของแต่ละพฤติกรรมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงไว้ในภาคผนวก ตารางที่ 31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	$b_2 > b_1$	$b_3 > b_1$	b_2 และ b_3 ไม่ต่างกัน
ซักถามถึงอาการ ความต้องการ หรือเรื่องทั่วไป	1.095	1.783	0.688
มองหน้าผู้ป่วยขณะฟังผู้ป่วยพูด	1.562	2.187	0.625
พยักหน้าเป็นครั้งคราวขณะฟังผู้ป่วยพูด	1.223	2.238	1.015
	($b_1 > b_2$)	($b_1 > b_3$)	
พูดสะท้อนความรู้สึกหรือสะท้อนความคิด	0.108	0.073	0.035
	($b_1 > b_2$)	($b_1 > b_3$)	
พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ	0.021	0.031	0.010
	($b_1 > b_2$)	($b_1 > b_3$)	
พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก	0.431*	0.659**	0.228
สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน	0.428	1.670	1.242
		($b_1 > b_3$)	
บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล	0.001	0.118	0.119
พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย	2.052	2.968*	0.916

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบมีพฤติกรรมพูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพ มีคำลงท้าย ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่แตกต่างกับระยะพัฒนาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมพูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก ในระยะข้อมูลเส้นฐานสูงกว่าระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล เป็นลักษณะการถดถอยทางสถิติ (พิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม ในภาคผนวกตารางที่ 31)

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

ระยะของการทดลอง	ตำแหน่งเฉลี่ย (Mean Rank)
ระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1)	1.19
ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2)	2.03
ระยะติดตามผล (b_3)	2.78
χ^2 = 20.3438**	

** $p < .01$

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะข้อมูลเส้นฐาน ระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังแสดงไว้ในตารางที่ 15, 16 และ 17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) และระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_2 < b_1$)	2	1.50
ตำแหน่งบวก	($b_2 > b_1$)	14	9.50
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_2 = b_1$)	0	
	$Z = -3.3611^{**}$		

** P < .01

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_3 < b_1$)	0	0.0
ตำแหน่งบวก	($b_3 > b_1$)	14	7.5
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_3 = b_1$)	2	
	$Z = -3.2958^{**}$		

** $P < .01$

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_3 < b_2$)	2	8.00
ตำแหน่งบวก	($b_3 > b_2$)	13	8.00
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_3 = b_2$)	1	
		$Z = -2.4990^*$	

* $P < .05$

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะพัฒนาพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	ความแตกต่างระหว่างระยะ (χ^2)
จัดเวลาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	0.281
แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ	12.469**
เวลาแวะไปเยี่ยมผู้ป่วยควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง	8.719*

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 จำนวน 2 พฤติกรรม จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังแสดงไว้ในตารางที่ 19

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลแต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบ (a_1)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	$b_2 > b_1$	$b_3 > b_1$	b_2 และ b_3 ไม่ต่างกัน
แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ	2.93**	2.93**	1.680
เวลาแวะไปเยี่ยมผู้ป่วยควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง	2.668*	2.756*	1.817

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน และต่างก็สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกับระยะข้อมูลเส้นฐาน (ตารางที่ 11) ส่วนในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน (ตารางที่ 15, 16) เมื่อพิจารณาแต่ละพฤติกรรมในระยะพัฒนาพฤติกรรม พบว่ามีจำนวน 2 พฤติกรรม สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน ได้แก่ พฤติกรรมแวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ และเวลาแวะไปเยี่ยมควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง (ตารางที่ 19) และพบว่ามีจำนวน 3 พฤติกรรม ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน ได้แก่ พฤติกรรมพูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ และเวลาแวะไปเยี่ยมควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง (ตารางที่ 13, 19)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ไม่ต่างกัน (ตารางที่ 11) ส่วนในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะพัฒนาพฤติกรรม (ตารางที่ 17) เมื่อพิจารณาแต่ละพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมทั้ง 15 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 12, 13, 18, 19)

3. **การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 และ 6**

สมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน

สมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง จะมีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ข้อมูลเสนอไว้ในตารางที่ 6 และตารางที่ 20 ถึง 27 แสดงว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง แตกต่างกัน (ตารางที่ 6) จึงนำข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบ และฝึกการกำกับตนเอง ไปทดสอบความแตกต่างรายคู่ ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 20 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 12 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

$\bar{X}$	b_1	b_2	b_3	r(step)	$q.95(r, 45)\sqrt{MS_{error}/n}$	$q.99(r, 45)\sqrt{MS_{error}/n}$
17.520 = b_1		6.025**	6.907**	3	4.874	6.227
23.545 = b_2			0.882	2	4.061	5.444
24.427 = b_3						

$\sqrt{MS_{error}/n} = \sqrt{32.4952/16} = 1.425$

r =	2	3
q.95 (r, 45) :	2.85	3.42
q.99 (r, 45) :	3.82	4.37

** P < .01

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 12 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และต่างก็สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	$b_2 > b_1$	$b_3 > b_1$	b_2 และ b_3 ไม่ต่างกัน
ซักถามถึงอาการ ความต้องการ หรือเรื่องทั่วไป	1.350	0.893	0.457
มองหน้าผู้ป่วยขณะฟังผู้ป่วยพูด	2.313*	1.375	0.938
พยักหน้าเป็นครั้งคราวขณะฟังผู้ป่วยพูด	1.853**	2.407**	0.554
	($b_1 > b_2$)	($b_1 > b_3$)	
พูดสะท้อนความรู้สึกหรือสะท้อนความคิด	0.013	0.0728	0.015
พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ	0.307**	0.380**	0.073
	($b_1 > b_2$)	($b_1 > b_3$)	
พูดกระตุ้นให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก	0.306	0.270	0.036
สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน	1.665*	1.918*	0.253
			($b_3 > b_2$)
บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล	0.337**	0.880**	0.543**
พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย	3.348*	2.736*	0.612

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล จำนวน 6 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรมสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 ส่วนในระยะติดตามผล มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลจำนวน 5 พฤติกรรมสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลจำนวน 8 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมี 1 พฤติกรรมในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะพัฒนาพฤติกรรม

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

ระยะของการทดลอง	ตำแหน่งเฉลี่ย (Mean Rank)
ระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1)	1.13
ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2)	2.16
ระยะติดตามผล (b_3)	2.72
χ^2 = 20.9063**	

** $p < .01$

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะข้อมูลเส้นฐาน ระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังแสดงไว้ในตารางที่ 23, 24 และ 25

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) และระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_2 < b_1$)	1	4.00
ตำแหน่งบวก	($b_2 > b_1$)	15	8.80
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_2 = b_1$)	0	

$Z = -3.3094^{**}$

** $P < .01$

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_3 < b_1$)	1	3.00
ตำแหน่งบวก	($b_3 > b_1$)	15	8.87
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_3 = b_1$)	0	
	Z = -3.3611**		

** P < .01

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ระหว่างระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

การเปรียบเทียบตำแหน่ง			ตำแหน่งเปรียบเทียบเฉลี่ย
ลักษณะความแตกต่าง		จำนวนความแตกต่าง	(Mean Rank)
ตำแหน่งลบ	($b_3 < b_2$)	2	11.25
ตำแหน่งบวก	($b_3 > b_2$)	11	6.23
ตำแหน่งเท่ากัน	($b_3 = b_2$)	3	

$Z = -1.6074$

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวม 3 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของลำดับที่ ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	ความแตกต่างระหว่างระยะ (χ^2)
จัดเวลาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	0.969
แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ	15.500**
เวลาไปเยี่ยมควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง	15.031**

** $p < .01$

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 พฤติกรรม จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ดังแสดงไว้ในตารางที่ 27

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล แต่ละพฤติกรรม ระหว่างระยะข้อมูลเส้นฐาน (b_1) ระยะพัฒนาพฤติกรรม (b_2) และระยะติดตามผล (b_3) ของกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง (a_2)

พฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล	$b_2 > b_1$	$b_3 > b_1$	b_2 และ b_3 ไม่ต่างกัน
แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ	3.170**	3.045**	1.886
เวลาแวะไปเยี่ยมควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง	3.010**	3.180**	0.968

** $p < .01$

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 2 พฤติกรรม โดยในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5

นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล ในภาพรวมทั้งหมด ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและในระยะติดตามสูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน (ตารางที่ 20, 23, 24) เมื่อพิจารณาแต่ละพฤติกรรม พบว่ามีจำนวน 8 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรม สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน ได้แก่ พฤติกรรมมองหน้าผู้ป่วยขณะที่ฟังผู้ป่วยพูด พยักหน้าเป็นครั้งคราวขณะฟังผู้ป่วยพูด พูดเสนอตนเพื่อการช่วยเหลือ สัมผัสผู้ป่วยบริเวณมือหรือแขน บอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล พูดกับผู้ป่วยอย่างสุภาพมีคำลงท้าย แวะไปเยี่ยมอาการผู้ป่วยในความดูแลเป็นระยะ และเวลาแวะไปเยี่ยมควรลงนั่งคุยอย่างน้อยวันละครั้ง (ตารางที่ 21, 27) สำหรับในระยะติดตามผล มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาล สูงกว่าระยะข้อมูลเส้นฐาน จำนวน 7 พฤติกรรม (ตารางที่ 21, 27) คือยกเว้นพฤติกรรม มองหน้าผู้ป่วยขณะฟังผู้ป่วยพูด

สรุปการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6

นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่ดูตัวแบบและฝึกการกำกับตนเอง มีพฤติกรรมการช่วยเหลือทางการพยาบาลในภาพรวมทั้งหมด ในระยะพัฒนาพฤติกรรม และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 20, 25) เมื่อพิจารณาแต่ละพฤติกรรม พบว่ามีจำนวน 14 พฤติกรรม ในระยะพัฒนาพฤติกรรมและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 21, 27) ส่วนอีก 1 พฤติกรรมคือ พฤติกรรมบอกวัตถุประสงค์ของการพยาบาล ในระยะติดตามผล ยังสูงกว่า ระยะพัฒนาพฤติกรรม (ตารางที่ 21)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย